

1883-03-14

AFSENDER

Wilhelmine Skovgaard

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
København

Modtagersted:
Rom

Omtalte personer:
H.C. Aggersborg
Jørgine Aggersborg
Niels Nørgaard Aggersborg
Janus la Cour

Arkivplacering:
Mappe 16 nr. 36

DOKUMENTINDHOLD

W.S. fortæller om H.C. Aggersborgs og sit eget dårlige helbred, og om det barske vintervejr hjemme i Danmark. Hun fortæller at den nærmeste kreds kommer på visit. Hun glæder sig til udstillingen i "Den Nye Bygning" - der må være tale om Charlottenborg.

TRANSSKRIFTION

Kasse 16

Brev 16.36

|Besvaret|

Kjöbenhavn 14 Marts 1883

Min kjære Joakim! Du har Ret i at det ikke er gaaet med vores Brevvexling som det skulde men hvad skal man sige, Sygdom er alle Mands Herre, men du har vart god mod mig og skrevet til mig skjönt jeg saa daarligt har kunde besvare Dine Breve, jeg takker Dig saa inderligt for Dine to sidste Breve de vare som sædvanlig naar vi faar Dine Breve til Glæde for os alle, kun synes vi ikke om at Du skal fryse der nede jeg vil haabe Du har varet forsigtig saa Du ikke er bleven forkjölet, Du heder jo ikke den Gamle for ingenting. For os haaber jeg at den værste Sygelighed er overstaaet og at jeg med Forsigtighed skal komme over det vanskelige Foraar med den skarpe Luft som vi alletider har her. Sidst i Februar havde vi deiligt mild Veir da fik jeg Lov til at gaa ud, det var en sand Nydelse at indaande den friske Luft og røre sig lidt udenfor Hjemmet, men den Glæde var kun kort, to Dage efter maatte jeg atter gaa i Seng, jeg laa i tre Dage, men Følgerne af denne Forkjölelse er alligevel ikke helt borte endnu, derfor har jeg nu bestemt at jeg ikke vil gaa ud fören vi har rigtigt deiligt varm Luft. For nærværende Tid •2• er her meget koldt, 5,6 a 7 Grader Kulde om Natten og sommetider Sne og megen Blæst eller Storm, men det er da ikke saa underlig naar der er Snefald og Kulde Syd paa. Den 16. Mit Drömmerie om den forestaaende Reconvalectttid, som jeg omtalte i mit sidste Brev blev da ikke til Virkelighed, faa Dage efter at jeg havde skrevet til Dig fik Onkel Gigt i den ene Fod saa han ogsaa blev bunden til Hjemmet, og nu gjaldt det om for os Tre at gjöre Hjemmet saa hyggeligt som muligt. Onkel var heldigvis en af de taalmodigste Patienter man kan tænke sig, de förste Nætter kunde han ikke sove for Smerte, men naar vi beklagede ham, sagde han, (:ja det kunde være meget værre:). [?] kom mange Bekjente for at se til ham og han sad med det gladeste Ansigt, og passiarede med dem, en Gang udbröd Grosserer Hoffmann, (:nei det havde jeg dog aldrig tænkt at jeg skulde se Dem saa fornöiet:) Onkel maatte holde streng Diæt,

Mælk til Morgen Frokost og Aften, Vandgröd eller söd Suppe og Torsk, til Middag, men han var aldrig misfornöiet, men da han

efter 5 Ugers forlöp fik Lov at spise Kjöd og drikke Rödvin med Cithron Vand da kunde jeg nok se, at det var rart at være fri for den strænge Diæt.

•3• Onkel er nu saa rask at han kan gaa ud, vi har modtaget en Indbydelse til Middag hos Grosserer Hertz til den 20, Onkel er glad ved den det gjør ham godt at komme sammen med flere Mennesker og faa Afvexling fra det daglige Liv, jeg har ikke savnet det selskabelige Liv, men de vil gjerne have mig med og naar jeg kjører saa troer jeg ikke det kan gjøre mig noget. D 18 Vi har haft det meget hyggeligt i denne sidste Tid, Salen er Dagligstue i Vinter, saa er det saa nemt at komme ind til Onkel, og han holder ogsaa af imellem at være lidt hos os. Det er et Savn at jeg ikke kan læse höit, men for at böde derpaa naar Onkel er træt af at læse sagte, saa tager vi os et Partie Schack efter Middag og efter The en liden A lhombre. Det er ganskevist ikke noget aandfuldt Liv vi har levet, men vi ere eiheller selv aandfulde, og der har været megen Hvile baade for Legem og Sjæl og en deilig Fred, jeg troer ikke en sadan Tid er spildt, jeg troer der meget i Sjælen som faar Tid til at være en sund Vext, og der er saa meget smaat i det daglige Liv som man faar set nöiere paa og saa fundet at det bör •4• jages ud af Tilværelsen fordi det ikke duer, der kommer ogsaa mange smaa kjærlige Træk frem baade hos den ene og hos den anden som gjør Samlivet rigere og varmere. D 19 Du vil maaske finde kjære Kim at jeg taler formeget om os selv, men husk paa det Klosterliv jeg har levet, jeg giver Dig os selv thi jeg har ikke andet at give.

Niels kom op til os med Dit Billede da han havde hentet det, hvor Figurene ere morsomme nu, det som om man er lige ved at kunde höre Kvinden fortælle. I Morgen reiser Niels og i Dag spiser han hos os sammen med Apothekerens Cathrine La Couer Johnsens Tante Gine. Fra Georg har vi haft Brev trods de slette Forhold som nu er i Paris, har han dog været heldig at faa Arbeide, ved Hjælp af de Andbefalinger som Onkel skaffede ham, og han var inderlig glad derfor. Jeg glæder mig meget til at se Udstillingen i Aar i den nye Bygning, jeg haaber paa Sundhed og mildt Veier til den Tid. Gid Du nu fremdeles maa være rask og fornoiet. Onkel og Anna Hilser Dig kjærligt, Din Skaal vil jeg drikke i Dag ved Bordet jeg siger den sagtens ikke hoit men saa bliver det med Niels og Cathrine og mine |nermeste ved Bordet. Lev vel Din hengivne Faster|

København d. 14 Marts 1883

Resvant

Min kjære Gudsind! Du har vel i al del ikke
er gaar med vores Brevveksling som det skulde
men hvad skal man sige, Sigdom er alle Stands Skæbne,
men Du har vel givet mig og skrevet til mig sjældnere
Hjert saa daarlige har kiend. beprøve Dine Breve, jeg
lokkes Dig saa inderligt for Dine tafriske Breve de vaar
som altid sidder lig naar vi faar Dine Breve til Glæde
for os alle, kiend. sige vi ikke om at Du skal friske
der ned jeg vil haabe Du har vel for sig lig som
Du ikke er bleven forskjælet, Du hedder jo ikke den
Gamle for ingenting. For os haaber jeg at den
voldsomme Sjælelighed er overstaad og at jeg med Forskyldighed
skal komme over det vanskelige Foraar med den skæppe
Luft som vi altid har her. Løst i Februar havde
vi dristigt mistet Vind de fik jeg Lov til at gaa ind, det var
en sandt skjælske at indaande den friske Luft og
rore sig lidt inden for Hjemmet, men den Glæde
var kiend. kort, to Dage efter maatte jeg alles gaa
i Seng, jeg laa i tre Dage, men Følgerne af denne
Forskjælske er alligevel ikke helt forbi endnu,
derfor har jeg nu besluttet at jeg vil gaa ind ^{ikke} før
vi har rigtigt dristig varm Luft. For nu ~~over~~ Tid

er her meget koldt, 5, 6 a 7 Grader Kilde om Natten
og Jæmmetinder Snee og megen Bøft. Mr. Storren,
men det er de ikke saa uindelig naar der er Snefald
og Kilde. Sigd paa. ^{af 16} Mit Drømmarie om den forsvundne
Beconvalcentlid, som jeg om latter i mit sidste Brev
blev de ikke til Virkelighed, paa Dage oftes at jeg
havde skrevet til Dig fik Onkel Gisl i den ene Tid
saa han og saa blev bænden til Hjemmet,
og nu gjaldt det om for os Tre at gjøres Hjemmet
saa hyggeligt som muligt. Onkel var heldigvis
en af de taalmodigste Patienter man kan tænke sig,
de første Nattes kiunder han ikke føle for Smerte
men naar vi beklagede ham, sagde han sjæ
det kiunder vare meget verre. Her kom
mange ^{Bekjente} for at se til ham og han sad med det
gladeste Ansigt, og passerede med dem, en Gang
indbrød Gostieres Skuffenavn, (nei det havde jeg
dog aldrig tænkt at jeg skulde se Dem saa fornøiet.
Onkel maatte holde streng Diet, endda til Borgeren
Frokost og Aften, Vandgød eller Jød Suppe og Tørst,
til Middag, men han aldrig var aldrig misfornøiet,
men de han oftes 3 Ugers forløb fik Lov at smage Ljöl
og drikke Rödvin med Lihors Vand de kiunder gjenok
se at det var varmt at være for den strenge Diet.

gager ud af Tilværelsen forder det ikke desto,
der kom mig ogsaa mange smaa kjoolige Brev
fraa baade hos du ene og hos den anden som
gjort Samlivet rigere og varmere. ¹¹⁹ Du vil maaske
finde kjore Tim at jeg taler formuegel om os selv.
Enen hijsk paa det Kjaesterliv jeg har levet, jeg giver
Dig os selv thi jeg har ikke andet at give.
Niels kom op til os med Det Billede da han havde
hentet det, hvor Tegningen ere med som nu, det
saa om man er lige ved at kunde hore Hvirvel
postolle. I Morgen reiser Niels og i Dag
~~og~~ jeg spiser hos os sammen med Apothekerens
Cathrine la Cour Johansens Tante Gene.
Fra Georg har vi haft Brev brodsde
stille Forhold som mig og i Paris har han
dog været saa heldig at faa Arbejde ved
Hjelp af de Anbefalinger som Onkel
skaffet ham, og han var inde og glad derfor
jeg glædes mig meget til at se Udfællingen
i det i den nye Bygning, jeg haaber
paa Livet og mildt Veir til den Tid.
Gid Du mi fremdeles maa vere rask og fornøet
Onkel og Anora hilser Dig kjorligt, Den Skjal
vil jeg drikke i Dag ved Bordet jeg synes den skal
haat men saa bliver det med Niels og Cathrine og mig

men du vil hore
der vil Du
kommer til